

[Larsen-Badse.]

indføre mellem 30 000 og 40 000 Tons; det nøjagtige Tal kan man naturligvis ikke vide, før Aaret er gaaet. Det har Sukkerroedyrkerne ment sig forpligtet til at henlede Statens Opmærksomhed paa, og medens de i Fjor kun henlede Statens Opmærksomhed paa dette Forhold, men ikke stillede bestemte Forslag til en Ordning, er man i Aar gaaet til Staten, til Regeringen, til Handelsministeriet med et ganske bestemt formuleret Andragende. Jeg ved ikke, om det foreligger for Offentligheden, det har heller ikke megen Interesse nu. Dette Andragende er af Handelsministeriet sendt til Handelsministeriets Ekspertudvalg. Jeg har forstaaet, at Roedyrkerne har ikke paa noget Tidspunkt modtaget Afslag; men de har faaet Meddelelse om, at Ekspertudvalget vilde fraraade deres Forslag. Hvorvidt nu Ekspertudvalget har fraraadet det under Hensyn til, at den Fremgangsmaade, man anbefalede, var den, at man skulde have en svingende indenlandsk Afgift i Stedet for en fast, derom ved jeg intet, men der er noget, der tyder paa, at det ikke er det, der har været afgørende, men derimod den Betragtning, at der tidt har været noget Kvalm med at faa det tilstrækkelige Areal frem, og det er dog gaaet nogenlunde hidtil, og saa vil det ogsaa nok gaa denne Gang. Hvilken Motivering der nu er fremkommet, ved jeg intet om, men jeg ved, at Handelsministeriet ikke har villet anbefale Andragendet, og at Ekspertudvalget heller ikke har villet det.

Der vil jeg gerne i en ganske bestemt Anledning sige lidt om dette med en svingende og vigende indenlandsk Afgift. Saa vidt jeg kan se, og saa vidt jeg har faaet oplyst af Folk, der har særlig dybtgaaende Kendskab til dette, vil det være ganske umuligt at operere i denne Produktion med en indenlandsk Afgift, der er svingende. Det vil være ganske umuligt efter et Produktionsaars Forløb, hvor man først længe efter at det halve Aar er forløbet er i Stand til at faa opgjort, hvor stor den indenlandske Afgift skal være, at foretage Dispositioner paa rette Maade, da det halve Aars Produktion til den Tid vil være solgt. Der kan være Tale om at sætte den indenlandske Afgift ned for 1 Aar eller 2 Aar eller for en længere Periode, og der kan være Tale om paa et andet Tidspunkt at sætte den op igen, men altsammen mellem to Produktionsaar og ikke midt i et Produktionsaar, og ganske særlig kan det ikke lade sig gøre paa noget Tidspunkt at sætte den op igen midt i et Produktionsaar. Men dertil kommer, at

dette Andragende indeholdt tillige en Bestemmelse om, at naar denne Afgift blev svingende, kunde den, hvis der en Gang kom bedre Tider for Sukkerproduktionen, sættes op til en Højde, hvorved det blev muligt, at den eventuelle Gevinst, der var gaaet fra Statskassen og over i Produktionen under de daarlige Konjunkturer, kunde vende tilbage igen under de gode. Det tror jeg heller ikke kan lade sig gøre, thi for at det kan ske, skal der være et Tidspunkt, hvor den indenlandske Afgift skal sættes højere, end den er i Øjeblikket i Henhold til Loven af 27. Maj 1908, og da hele Sukkerproduktionen og Toldlovgivningen, og hvad dermed staar i Forbindelse, netop er tilrettelagt i 1908 med de Priser, der den Gang var — det var 2 Kr. 13 Ø. pr. Dobbeltcentner mod 2 Kr. 7 Ø. for forrige Aar — vil man forstaa, at den Beskyttelse, der er, og som ganske rigtig andrager Forskellen mellem Indførselstolden, som er 10 Ø., og den indenlandske Afgift, just er den Beskyttelse, som man fra alle Sider og ganske enstemmigt her i Rigsdagen, saa vidt jeg ved, har stillet som Normen for at opretholde Sukkerproduktionen, og det er den, der har været det grundlæggende i Fabrikernes Dispositioner, i Fabrikernes Udvidelse af deres Produktion, og derved at der er bygget to Sukkerfabrikker i Danmark siden den Tid. Og skulde man saa tænke sig, at den Toldbeskyttelse, som der altsaa er, det lader sig ikke nægte, paa noget Tidspunkt navnlig ved en Højkonjunktur skulde være mindre, ja, saa er der ingen, der vil faa Nytte af den, for faa vil den udenlandske Konkurrence erobre Markedet, og den Gevinst, som Roedyrkerne skulde have, naar Priserne bliver højere, til Erstatning for det Tab, de lider, naar Priserne er smaa, og den Gevinst, som Statskassen skulde have som Erstatning for det Tab, Statskassen lider ved en mindre Afgift, naar Priserne er lave, vilde udeblive, og Produktionen vilde gaa i Stykker.

Jeg antager, det er saadanne Overvejelser, som har været fremme ogsaa i Handelsministeriet vedrørende dette Forhold, at det er derfor, man ikke har ment, at denne Vej var farbar. Naar man derfor ikke vilde anbefale det foreslaede, men alligevel mente at maatte gaa ind paa i nogen Maade at sikre Produktionen eller at begrænse det Tab, der er ved Produktionen, og har stillet det foreliggende Forslag, vil jeg gerne have Lov til at sige om dette Forslag, at hvad angaar Principper og det principielle synes jeg ikke, der er noget at være bange for. Rent principielt maa det ærede Medlem Hr. Kyeds Parti gaa imod dette Forslag,